

diferents vegades en els paratges desde ahont se distingia fàcilment major trajecte de línea.

A Centelles visitaren l'estació de distribució, desde la que, a la tensió de 40.000 volts, te derivació fins a Granollers, la línea conductora procedent de les centrals hidràuliques que funcionen a S. Pau de Segúries.

Desde la mentada central y pera assegurar-se de la bona instal·lació de la línea y normal aïllament, varen comunicar-se telefònicament ab la central de transformació, establerta en aquesta vila, ahont s'hi trobaven els concejals senyors Puntas y Riera, canviant-se entre dits senyors y els expedicionaris, afectuosos saludos, y trasmetent-se vots pera que'l funcionament de la instal·lació no's fassi esperar, ja que indubtablement, deixant apart la importantíssima economia que reportaria al Ajuntament, será un eficaçíssim impulsor pera'l progrés industrial d'aquesta vila.

També visitaren l'instal·lació de reserva, pera el cas d'averíes en els saltants o disminució de caudal; composta aquesta d'una maquinaria de vapor, sistema "Maquinista, Terrestre y Marítima" de 400 H. P. y un alternador de 350 kilovats.

A les quatre de la tarde sortiren de Centelles arribant a Granollers a les cinch.

Sembla que'l resultat de la inspecció, fou completament satisfactori.

Parlém del pont

II.

Els governs d'Espanya han establert un sens fi de rodes inútils en l'engranatge de l'administració pública, ab l'objecte d'afavorir al major nombre d'amichs, y també ab el propòsit de guanyar, o mes ben dit, de perdre temps y lograr, d'aquesta manera, que deixin de resoldres molts expedients.

Aquest anormal funcionament de l'administració espanyola, entorpeix d'una manera llastimosa la construcció y reparació d'obres d'interés general, perque anant y venint, tornant y retornant expedients d'uns a altres centres burocràtics, els anys passen, els quefes de negociat, Directors Generals y Ministres canvien, la voluntat dels iniciadors de la obra flaqueja, les Corporacions interessades se cansen, y molts projectes s'enterran pera sempre mes, en els arxius d'aquests centres.

L'Estat utilisa els projectes d'obres públiques, com els cassadors d'aloses els mirallets, ab el fi de cassar vots, ab l'objecte de guanyar voluntats, pero ab el desitg y el ferm propòsit de no realisar les obres projectades, y pera deixar contents y en-

ganyats als pobles, té organizada la tramitació d'aquests expedients, de manera que sembli que fá quelcom y no fer rés.

El projectat pont sobre el Congost, en terme de Granollers, ha sofert tots els entrebanchs esmentats.

Repasém antecedents pera demostrarho. En 28 de Novembre del any 1903, els alcaldes de casi tots els pobles del Vallés adressaren una instancia al Ministre de Foment, exposantli la necessitat de construir tots els ponts que mancan en les rieres que atrevessan la carretera de Barcelona a Ribas y senyalant com a primer obra a realisar el pont sobre el Congost. La instancia s'envià al Ministre y aquest a la Direcció d'Obres Públiques, aquest Centre la comunicà a la Quefatura de Barcelona pera que informés, com en efecte ho feu en data de 14 de Mars de 1904, molt favorablement per cert, el dia 24 del mateix mes.

Convensuda la Direcció de la conveniencia de construir el pont, ordenà a la Quefatura de Barcelona que inclogués dit projecte en el plan d'estudis a fer en 1905. La Quefatura contestà que no podia fer la inclusió ordenada, perqué havia acabat el plan dos dias abans y el tenia ja camí de Madrid.

En 2 de Mars de 1905 el Ministre demanà altre vegada informe a la Quefatura y aquesta tornà a donarlo favorable. Per virtut de nova ordre de la Direcció, en les darreríes del'ny 1905 s'inclogué el projecte de pont sobre el Congost en el plan d'estudis pera 1906, però en tot l'any 1906 y en el 1907 no pogué la Quefatura procedir a la formació del projecte, perqué la Direcció no envià els diners necessaris.

Per fi, en 8 d'Octubre del 1907, la oficina d'Obres Públiques de Barcelona vá rebre el lliurament, y desseguida comensaren els estudis y el desentrotlló del projecte que estigué llest y s'envià a la Direcció en 22 d'Agost de 1908. La Direcció l'envià al Consell Superior d'Obres Públiques y aquesta entitat trobà car el projecte y va tornar-lo a Barcelona, recomanant que en comptes de pont se projectés un baden en ferm; la Quefatura, ab molt bon criteri, contestà els reparos que feya el Consell, ratificà sa opinió favorable al pont y tornà l'expedient al Ministeri el dia 4 de Febrer de 1909.

La Diputació Provincial de Barcelona y l'Ajuntament de Granollers, invitats a contribuir als gastos que ocasionés l'obra, oferiren y entregaren 45.000 y 15.000 pessetes respectivament.

Peró ab tot y les supresions fetes pels enginyers y apesar de les subvencions obtingudes, el projecte resultaba costós y en conseqüència, l'Estat continuà oposant reparos y obstacles, aprofitant la oposició qu'alguns vehins de Granollers feyen al emplaçament del pont.

A mitjans de Febrer de 1909, la Direcció envià aquest projecte, altre vegada, al Consell d'Obres Públiques y allavors aquest estimà convenient el pont, en lloch del baden, jutjà encertat l'emplaçament y quedà empenyat del projecte, però..... (sempre el peró) trobà que mancaven obres de defensa del projectat pont y tornà l'expedient a Barcelona.

Després de no poques gestions se pogué obtenir l'envió dels diners pera el nou estudi, y un cop

rebut aquets, se procedí a formalisarlos. Se terminà el nou projecte, s'envià a Madrid, la Direcció el tornà a enviar al Consell y aquest dictaminà en el sentit de que no s'havien fet, en el nou projecte, les rectificacions avants ordenades y diu que cal retornar l'expedient a Barcelona pera que's fassin. Y, en efecte, l'expedient ha tornat y es a la Quefatura de Barcelona, una vegada mes.

Aquest article es molt llarch, mes de'l que permet l'espai de que podém disposar y cal, per avuy, deixar la ploma, pero avants de ferho, es precis fer constar que malgrat les contrarietats sofertes, les inesplicables dilacions perqué ha passat el projecte, y els obstacles de tota mena ab que ha tingut y té que lluitar, la obra tindrà realisació dintre de no llarch temps.

En altre article se justificaran aquestes esperances.

B. M.ª PLAJA.

La portada d'aigues

Un dels problemes que mes han preocupat a les grans ciutats ha sigut sens dubte la manca d'aigues. La forta empenta que'l comerç y l'industria han rebut en nostres urbs, y el caràcter cosmopolita que donada la facilitat de comunicacions van totes prenent, exigeixen un element poderós que conservi l'obra del arquitecte que faciliti els treballs y l'activitat dels industrials, y que vessi arreu la neteja de les llars y de les vies públiques.

Els higienistes antichs y moderns van sempre a parells en recomenar la necessitat absoluta de les aigues, y si s'estudia a fons el problema, es veurà que fora de les infeccions portades del extranger, les que tenen son naixement en un poble determinat, apareixen en èpoques de gran sequedat.

Concretant a nostra prehuada vila, es molt de dordre que fins a l'hora actual siguin tan poques les iniciatives que hagin nascut. Alguns treballs prou s'han fet, pero han mort en flor; nostres places y carrers están lluny d'ésser un espill de netedat, cap atractiu ofereixen al foraster, y nostra vila va essent objecte d'una forta crítica per la bruticia que s'ovira arreu, quan per sos mercats y excelent posició topogràfica es ben digna de tenir molt millor anomenada.

Are potser degut a una iniciativa particular podrém tenir aigues abundants. El Sr. D. Lluís Serra y Guardia, que trobà una abundant deu, en una seva finca de Canovellas, tracta de portarla a Granollers; porta ya en aixó bastants diners gastats, te ja atrevessada la riera y si be's troba ab alguna dificultat per atravesar alguna finca determinada, creyém que a la fi's trovarà manera de solucionar satisfactoriament l'assumpto y seguir son curs.

Granollers necessita aigua; mal grat les malalties que avuy tots planyém no pot venir mes aigua per sanearla, fent falta per beurer; inutilment s'enfondeixen els pous y els malals ab greu perjudici de la salut pública no poden fer rentar ses robes infectades ab l'aïllament y abundancia d'aigues necessaries.